

Finansrådets Hus

Amaliegade 7
1256 København K

Telefon 3370 1000
Fax 3393 0260

mail@finansraadet.dk
www.finansraadet.dk

Finansrådets vækstpolitik – en vej ud af vækstkrisen

F

Finansrådets vækstpolitik – en vej ud af vækstkrisen

Danmark står overfor store udfordringer efter krisen. Produktivitet udviklingen er gået i stå, og den demografiske udvikling vil trække væksten ned i de kommende år. Vi er i løbet af det seneste årti faldet ned af den globale velstandsstige fra en 6. til en 12. plads og faldet vil fortsætte, hvis vi ikke tager en række svære men nødvendige beslutninger. Nedsættelsen af regeringens Vækstforum bydes i den sammenhæng velkommen og bør berede vejen for reformer. Det er håbet, at arbejdet kan være med til at sætte vækst på dagsordenen, og det er i den forbindelse Finansrådets holdning, at regeringen bør sætte et konkret vækst mål for økonomien.

Vækst fremmes ved at øge arbejdsindsatsen og/eller ved at øge produktiviteten. Et bedre bytteforhold kan også bidrage til væksten, men det er svært systematisk at realisere disse gevinster. Derfor er der brug for at sætte ind på de to første punkter. Det bliver dog svært i de kommende år at få et positivt bidrag til væksten fra en øget arbejdsindsats, men det er vigtigt via arbejdsmarkedsreformer at minimere det negative bidrag, der vil komme herfra. Hvis vi skal undgå at falde længere ned af den globale velstandsstige er det derfor først og fremmest afgørende at vi får sat skub i produktivitet udviklingen.

Udfordringerne såvel som en række af løsningerne er med bl.a. velfærdskommissionens og arbejdsmarkedskommissionens rapporter veldokumenterede. Der er derfor ingen undskyldninger for ikke at tage fat på reformerne, så de kan vedtages i god tid inden, de skal træde i kraft.

Der er også en række ubesvarede spørgsmål. F.eks. er det umiddelbart svært at forklare paradokset, at Danmark har en meget lavere produktiv-

tetsudvikling end de lande, vi normalt sammenligner os med, samtidig med at Danmark scorer i top på de rammevilkår, man mener betinger produktivitet. Der skal derfor sættes fokus på, hvordan vi kan fremme produktiviteten, bl.a. ved at se på hvad vore nabolande gør rigtigt. Vækstforum bør her spille en afgørende rolle ved at sætte fokus på, hvordan produktiviteten fremmes.

Finansrådet ønsker med dette politik- og initiativkatalog at sikre, at Danmark nu og i fremtiden kan skabe høj og stabil økonomisk vækst. Det kræver et konkurrencedygtigt erhvervsliv med gode rammebetingelser. Erhvervslivets rammevilkår bør ifølge Finansrådet forbedres gennem en fokuseret indsats inden for følgende 7 overordnede temaer:

Erhvervslivets rammevilkår forbedres inden for disse temaer

- > Lige konkurrencevilkår – hjemme som ude
- > Uddannelse – investering i en kompetent arbejdsstyrke
- > Forskning, udvikling og innovation – grundlaget for Danmarks konkurrencedygtighed på lang sigt
- > Fremme af iværksætterlyst og -kompetencer
- > Øget brug af offentligprivat samarbejde
- > Større satsning på fremtidens klynger
- > Større arbejdsudbud og mindre skat

Initiativkataloget indeholder en række store og små konkrete bud på, hvordan Danmark kan komme ud af vækstkrisen, så de fremtidige generationer ikke stilles relativt ringere end de nulevende generationer.

Lige konkurrencevilkår – hjemme som ude

En skarp **konkurrence** mellem virksomheder fremmer effektiviteten på den korte bane og innovation og udvikling på den lange bane. Det er med til at sikre borgere og virksomheder et stort udvalg af produkter og ydelser til den laveste pris samtidig med at en skarp konkurrence forbedrer virksomhedernes internationale konkurrenceevne.

Rammebetingelserne for konkurrencen skal styrkes. Velfungerende konkurrence på private og offentlige markeder spiller en vigtig rolle for virksomhedernes mulighed for optimal tilrettelæggelse af produktionen, og må ikke hæmmes af unødigt **offentlig regulering**, hvad enten den er sektorspecifik eller generel.

Arbejdet med at reducere erhvervslivets **administrative byrder** bør fortsættes også efter 2010, hvor regeringens målsætning om en reduktion på op til 25 pct. i forhold til 2001 udløber. En systematisk dialog mellem erhvervslivet og myndighederne kan reducere de administrative byrder. Myndighederne bør således i forbindelse med ny lovgivning og revision af eksisterende regler og love foretage en grundig “lakmusprøve” på, om lovgivningsinitiativet vil føre til øgede omkostninger for erhvervslivet. Det er også helt centralt at påvirke EU’s indsats for nedbringelse af de administrative byrder, da 40 pct. af disse byrder stammer fra EU-regulering.

Men de nationale myndigheder bør også have øje for den “internationale lakmusprøve”: Stiller nationale lovforslag dansk erhvervsliv dårligere eller bedre i den globale konkurrence? De danske rammevilkår skal således ikke blot sikre en effektiv konkurrence og produktion i Danmark men skal samtidig være internationalt konkurrencedygtige. **Konkurrenceevnen** er

målestokken for, om danske virksomheder kan tage kampen op med udenlandske virksomheder – i Danmark og globalt.

EU udgør størstedelen af markederne for dansk eksport, og EU-regler bestemmer markedsforhold for store dele af dansk økonomi. Ens regler og fair konkurrencevilkår gør, at konkurrencedygtige danske virksomheder kan klare sig. Derfor arbejder Finansrådet generelt for totalharmonisering inden for EU.

I mange sammenhænge opdeles EU i nationale markeder gennem **særregler og overimplementering** af EU-love. Fx overimplementerer danske myndigheder for ofte, når direktiverne omsættes til dansk lovgivning – altså indfører ekstra regler og krav, andre lande ikke har. Det skader den danske konkurrenceevne. Der bør derfor være lige vilkår for alle (“level playing field”), og det sikres ikke gennem mindsteregler, den såkaldte minimumsharmonisering i EU.

En særlig udfordring bliver det i opfølgningen på finanskrisen at undgå danske særregler og overimplementering af EU-direktiver. Den finansielle regulering må bygge på internationale standarder og som minimum på fælles EU-regler, hvor international konsensus ikke er mulig. Herved undgås at danske banker stilles ringere end deres udenlandske konkurrenter. Finanssektoren er et afgørende rammevilkår for det øvrige erhvervsliv samtidig med at finanssektoren i sig selv skaber mange højværdiarbejdspladser inden for vidensservice og derved bidrager til den økonomiske vækst i Danmark.

Den finansielle sektor er i dag mere konkurrenceudsat end nogensinde. Derfor er det afgørende med konkurrencedygtige rammevilkår og vækstbetingelser for banker og det øvrige erhvervsliv, der gør det attraktivt at producere varer og servicesydelser i Danmark eller med afsæt i Danmark.

EU's indre marked for finansielle ydelser er fortsat under opbygning og bl.a. den manglende harmonisering af forbrugerlovgivningen er i dag en af de vigtigste barrierer for en mere effektiv konkurrence i EU. Lovgivningen er ofte ugenomsigtig for forbrugerne, og konkurrencen virksomhederne imellem hæmmes. Ét fælles sæt spilleregler er især til gavn for virksomhe-

der i de mindre lande, der i særlig grad er afhængig af eksport. Derfor bør overimplementering på navnlig forbrugerområdet udskiftes med totalharmonisering. Ens regler vil også øge konkurrencen til gavn for forbrugerne og er i realiteten den mest effektive form for forbrugerbeskyttelse.

Globalt set afhænger konkurrenceevnen ligeledes af lige markedsvilkår. Derfor er det afgørende, at der arbejdes målrettet – igennem blandt andet WTO og EU's bilaterale aftaler med enkeltlande og regioner – for at sikre dette. Her støtter Finansrådet en klar og offensiv frihandelslinie.

Finansrådet foreslår, at:

- > De administrative byrder begrænses, ligesom lovgivningsinitiativer “lakmestestet” grundigt for at vurdere erhvervslivets omkostninger, og hvorvidt det skader dansk erhvervsliv i den globale konkurrence
- > Totalharmonisering bliver grundprincippet i Danmarks indsats i EU – også på forbrugerområdet
- > Overimplementering af EU-direktiver i Danmark afskaffes
- > Regeringen arbejder for at fjerne alle former for tekniske handelshindringer og forfølger en liberal og offensiv handelspolitik

Uddannelse – investering i en kompetent arbejdsstyrke

En veluddannet og fleksibel arbejdsstyrke er Danmarks grundstof. Finanssektoren arbejder for et **fleksibelt og aftagerorienteret sammenhængende uddannelsessystem**, hvor alle har mulighed for at efter- og videreudanne sig.

Det er afgørende at sikre, at alle har adgang til livslang læring uden omveje eller blindgyder. Derfor bør overgangene mellem forskellige uddannelser være nemme og smidige og ikke hindres af snævre institutionelle hensyn. Det er i både de studerende og erhvervslivets interesse, at livslang læring kan ske uden unødvendige og forsinkende omveje.

Finanssektoren ønsker en **stærk aftagerinvolvering** i uddannelserne for at skabe sammenhæng mellem uddannelse og arbejdsliv samt kvalitetssikring og relevans. Aftagerne bør involveres tidligt og konsekvent i udviklingen af nye uddannelser og i den løbende udvikling af eksisterende uddannelser. Finanssektoren er dog skeptisk overfor alene at anvende relevanskriterier til dimensionering af uddannelserne, da fremtidens uddannelsesudbud ikke bør baseres på nutidens behov. Derimod er **løbende kvalitetsudvikling** helt afgørende, hvis vi skal skabe uddannelser i verdensklasse. Kvalitetsudvikling skal ske gennem strategiske samarbejder mellem de forskellige uddannelsesniveauer, gennem inddragelse af aftagerne og i spændingsfeltet mellem praksis og forskning.

Finanssektoren ønsker **mere kvalitet i universitetsuddannelserne** og mener specifikt, at der er brug for forbedringer på de samfundsvidenskabelige og humanistiske uddannelser. Her undervises og vejledes de studerende mange steder under 10 timer om ugen, og det er ikke nok til, at de stude-

rende kan udfolde deres potentiale. Finanssektoren ønsker mere forskningsbaseret undervisning på disse uddannelser, og mener, at det skal ske ved dels at **forhøje det laveste uddannelsesstaxameter** med ikke mindre end kr. 8.000/år og dels ved at sikre, at de ekstra midler går til **mere forskningsbaseret undervisning**.

Finanssektoren foreslår, at:

- > Der skal være ét sammenhængende og fleksibelt uddannelsessystem, så man til enhver tid igen kan bygge videre på sine kompetencer uden at skulle lære det samme igen – bl.a. gennem forbedrede overgangsmuligheder mellem de ordinære fuldtidsuddannelser og efter- og videreuddannelsesaktiviteterne, som fx HD og masteruddannelser.
- > Professionsbachelorer skal have adgang til relevante kandidatuddannelser. Derigennem sikrer vi flere muligheder for kompetenceudvikling uden unødvendige og forsinkende omveje, og det kan medvirke til at skabe et mere attraktivt uddannelsesstilbud på professionshøjskolerne.
- > Kvaliteten i universitetsuddannelserne forbedres ved at universiteterne får midler til at levere mere forskningsbaseret undervisning til de samfundsvidenskabelige og humanistiske studerende. Det lave uddannelsesstaxameter bør således hæves med ikke mindre end kr. 8.000,- finansieret af globaliseringsmidlerne.
- > Bedre studievejledning af potentielle studerende, så flere gennemfører den uddannelse, de er startet på.
- > Kvalitetsudvikling i de videregående uddannelser skal ske gennem strategiske samarbejder mellem universiteter, professionshøjskoler og aftagere.

Forskning, udvikling og innovation – grundlaget for Danmarks konkurrencedygtighed på lang sigt

Det er gennem forskning, udvikling og innovation, at Danmarks konkurrenceevne sikres fremover. Danmark kan ikke konkurrere i den globale økonomi på lave produktionsomkostninger eller på at være førende indenfor en enkelt højteknologisk disciplin. Udviklingen af Danmark som vidensamfund skal derfor bygge på et **solidt fundament af grundforskning og fri forskning** af høj kvalitet samt et **effektivt offentligt vidensprednings-system**.

Da Danmark producerer ca. 1 procent af den samlede viden i verden, kan vi ikke konkurrere med andre lande om at investere mest i eksempelvis nano- eller rumfartsteknologi. Derfor afviser Finansrådet yderligere satsninger på strategisk forskning. I stedet skal vi **satse på høj kvalitet uanset fagområde**. Det gøres bedst ved at lade flere midler tilflyde de frie forskningsråd og øge basisbevillingerne til universiteterne, så de professionelle bestyrelser får flere økonomiske frihedsgrader og dermed mulighed for at lave universitetsstrategiske og meget gerne tværvidenskabelige satsninger.

Der er brug for, at Danmark bliver mere innovativt. Derfor skal de forskellige dele af dansk erhvervsliv ligestilles i forhold til offentlige tiltag og rammevilkår. Forskningsdreven innovation er vigtig, men indsatsen rettet mod de øvrige innovationsformer skal op på samme niveau. Derfor ønsker Finansrådet **nye virkemidler i innovationspolitikken**, gerne i stil med CITRIS ved Berkeley, hvor man med stort held har skabt et tværvidenskabeligt og virksomhedsinvolverende miljø, der leverer innovative løsninger på brugernes udfordringer.

Der bør arbejdes målrettet for at få **flere ErhvervsPhD'er** i virksomheder, der ikke før har benyttet ordningen, ligesom ordningen skal udbredes til flere brancher. Derfor bør der være forøgede økonomiske incitamenter for nye virksomheder, der benytter ordningen første gang. Det er oplagt, at en stor del af væksten skal ske indenfor service og vidensservice-erhvervene, da det er her, det største uudnyttede potentiale eksisterer.

Finansrådet foreslår, at Globaliseringspuljen skal prioriteres efter følgende principper:

- > Universiteternes basisbevillinger skal øges, så universitetsbestyrelserne får øgede økonomiske frihedsgrader til at prioritere god forskning og skabe tværgående strategiske satsninger
- > De frie forskningsråd skal tilføres markant flere midler for derigennem at styrke vækstlaget i dansk forskning
- > Der skal skabes nye virkemidler i innovationspolitikken i stil med CITRIS ved Berkeley
- > ErhvervsPhD-ordningen skal udbredes yderligere gennem forbedrede økonomiske incitamenter til virksomheder, der kommer med i ordningen for første gang.
- > Der bør i øvrigt skabes bedre økonomiske incitamenter for universiteterne til at indgå i konkrete projekter med erhvervslivet.

Fremme af iværksætterlyst og -kompetencer

En stærk iværksætterkultur og fornuftige økonomiske incitamenter er afgørende for iværksætteraktiviteten i et samfund. Navnlig **vækstiværksættere** spiller en vigtig rolle ift. økonomisk vækst, fordi de bidrager stærkest til fornyelsen af erhvervslivet og jobskabelsen. Derfor mener Finansrådet, at der især bør fokuseres på vækstiværksættere og virksomheder med vækstpotentiale.

Det er essentielt for skabelsen af en stærk iværksætterkultur, at de unge allerede relativt tidligt i **uddannelsessystemet** bliver introduceret til iværksætteri og får en række faglige og personlige kompetencer som forretningsmæssig forståelse og kreativitet. European Business Game (EBG), hvor Finansrådet er hovedsponsor, og Young Enterprise (YE) bidrager her til at øge iværksætterlyst og -kompetencer på de gymnasiale uddannelser.

Mange iværksættere sætter hus og formue på højkant i forbindelse med virksomhedsopstart, og en fejlslagen virksomhedsopstart kan derfor have store sociale konsekvenser. Bankerne spiller her via **rådgivnings- og screeningsfunktionen** en vigtig samfundsmæssig rolle. Når bankerne kreditvurderer, er de med til at screene i bæredygtige projekter, som banken vil låne penge til – og andre projekter, hvor der er behov for at arbejde mere med forretnings-ideen eller -planen, eller hvor iværksætteren måske helt bør skrinlægge sit projekt. Finanssektoren møder næsten alle iværksættere, og erfaringen viser, at rådgivningen af iværksætterne inden de kommer til banken kan styrkes på en række områder. Der er brug for et **velfungerende enstrengt erhvervsservicesystem**, hvor den lokale erhvervsservice henviser de iværksættere, der har behov for specialiseret

vejledning, til de regionale væksthuse. Det bør her ikke være nødvendigt, at den lokale erhvervsservice får betaling af væksthuse for at henvise iværksættere. Vejledningen bør endvidere kun være **problemafklarende**. Det offentlige erhvervsservicesystem må ikke være konkurrenceforvriddet i forhold til det private rådgivningsmarked.

Finansrådet foreslår, at

- > Der især fokuseres på vækstiværksættere og virksomheder med vækstpotentiale i iværksætterpolitikken
- > Der fokuseres stærkere på at integrere iværksætteri i uddannelsessystemet – specielt på de gymnasiale og videregående uddannelser, der har afgørende betydning, når det kommer til udviklingen af iværksætterlyst og -kompetencer
- > Det skal være økonomisk attraktivt at skabe virksomheder og gøre en ekstra indsats for at få dem til at vokse
- > Der fortsat arbejdes for et enstrengt offentligt erhvervsservicesystem og et godt overblik over mulighederne for at få viden og vejledning
- > Der opretholdes en klar arbejdsdeling mellem det offentlige erhvervsservicesystem og det private rådgivermarked, så der ikke opstår konkurrenceforvriddning
- > Det offentlige vejledning af iværksættere har fokus på forretningsmæssig forståelse, forretningsplan, kendskab til finansieringsformer og forventningsafstemning i forhold til bankernes rolle

Målet med vejledningen i erhvervsservicesystemet bør være, at iværksætterne får indsigt i de nødvendige **forretningsmæssige kompetencer**. Iværksætteren bør sammen med fx rådgivere og advisory board/bestyrelse dække hele kompetencepaletten. Mangler afgørende kompetencer er sandsynligheden for en succesfuld opstart og et efterfølgende vækstforløb mindre. Vejledning om **forretningsplan** bør også spille en central rolle. En

gennemarbejdet forretningsplan er et centralt værktøj til mødet med fx banken eller risikovillige investorer.

Erhvervsservicesystemet bør også bidrage med **vejledning om finansieringsformer**, herunder en forståelse for at iværksætteren også selv skal bidrage med midler til at realisere sit projekt. Lånekapital er én blandt flere mulige finansieringsformer og især egnet til nogle former for opstart. Andre virksomheder har fx behov for risikovillig kapital. Derfor skal iværksættere kende og forstå de forskellige kapitalformer. Her mener Finansrådet, at det er vigtigt, at erhvervsservicesystemet er med til at **afstemme forventningerne** hos iværksætteren om bankens rolle i processen. Nogle iværksættere har en urealistisk forventning til, at bankerne skal stille penge til rådighed for alle iværksættere – uanset projekternes kvalitet og risici og uanset om der kan stilles sikkerhed for lånet af iværksætteren selv.

Øget brug af offentligt – privat samarbejde

Set i lyset af den stigende globale konkurrence og den demografiske udvikling er det afgørende, at vi bruger de offentlige ressourcer optimalt. Det kræver en **effektiv offentlig sektor** og et **velfungerende offentlig-privat samspil**. Konkurrencestyrelsen har – senest i Konkurrenceregørelse 2009 – peget på, at der er betydelige gevinster at hente, hvis det offentlige øger konkurrenceudsættelsen. Det illustrerer potentialet og udfordringen.

På en række velfærdsområder vil inddragelse af den private sektor kunne bidrage med at øge produktiviteten og kvaliteten af de offentligt finansierede ydelser. En sund konkurrence mellem private og offentlige aktører presser alle aktører til løbende at forbedre arbejdsgange, samarbejde, produktivitet og service. Dette er til gavn for ydelsesmodtageren/kunden og skatteyderne.

Finansrådet mener derfor, at det offentlige bør blive markant bedre til at **inddrage private virksomheder** i den offentlige opgavevaretagelse og til at **konkurrenceudsætte** offentlige opgaver. Herved testes det, om den offentlige løsning er konkurrencedygtig på pris og kvalitet. Inddragelsen kan også føre til øget udvikling og innovation. Modeller for inddragelse kan fx være frit valg, offentlig-privat samspil og offentlig-private innovationspartnerskaber.

Finansrådet ønsker endvidere, at der arbejdes målrettet på at **identificere og fjerne eventuelle barrierer for udlicitering og konkurrenceudsættelse** af offentlige opgaver. Det er afgørende, at regeringen har en **klar strategi** på området.

Det er endvidere vigtigt, at politikerne slækker på kontrolfunktionen og lader de offentlige ledere varetage samarbejdsrelationen med den private part. Et **større ledelsesrum** til de offentlige ledere kan føre til nye måder at løse opgaver på – bl.a. med inspiration i ledelseserfaringer fra den private sektor. Det kan styrke kvaliteten og føre til løsninger, der er tilpasset den enkelte organisation og dermed være med til at sikre borgere den bedst mulige service og kvalitet for pengene. **Bedre ledelse og bedre arbejds-gange** kan også bidrage til, at der – med de samme ressourcer – kan løses flere opgaver. Dermed kan kvaliteten løftes uden, at den offentlige sektor skal ansætte hele årgange af unge for at dække sit arbejdskraftbehov. Dette bliver især vigtigt i de kommende år, hvor færre skal forsørge flere pga. den demografiske udvikling.

Den offentlige sektor besidder viden og kompetencer på en række områder, hvor det offentlige i dag i praksis udgør et monopol, samtidig med at der er **potentiale for at skabe private virksomheder**. Det er Finansrådets holdning, at Danmark skal blive endnu bedre til at identificere de områder, hvor der er potentiale for “afknopning”, og til at formidle det, så private virksomheder kan udvikle nye forretningsområder. Ikke ulig den indberetnings- og kommercialiseringsforpligtelse offentligt ansatte forskere har.

Digitalisering af den offentlige sektor er et godt eksempel på et område, hvor der er både inspiration og store gevinster at opnå ved privat inddragelse. Den finansielle sektor besidder her nogle unikke kompetencer, som det offentlige kan få glæde af ved at inddrage sektoren yderligere.

Internationale undersøgelser viser netop, at den finansielle sektor er **blandt verdens bedste til at automatisere og standardisere** håndteringen af pengestrømme samt til at håndtere den digitale kontakt med kunder via blandt andet netbanking.

Den viden kan med fordel benyttes i den offentlige sektors eget digitaliseringsarbejde. Projekter som Domstolsstyrelsens samarbejde med Finansrådet om digitalisering af tinglysningen, samt Videnskabsministeriets aftale med PBS om udvikling af 2.generation af digital signatur, er netop beviser på et frugtbart offentlig-privat samarbejde.

Finansrådet foreslår, at

- > Flest mulige offentlige opgaver konkurrenceudsættes og udliciteres. Det kræver blandt andet en klar strategi og politik fra regeringen på området, samt at kommuner og regioner fokuserer på at sikre, at opgaverne løses godt – frem for på selv at udføre dem. Der skal sættes en ambitiøs målsætning for konkurrenceudsættelse for stat, regioner og kommuner
- > Der indføres frit valg på flest mulige områder
- > Tærskelværdier for indgåelse af kontrakter med private virksomheder sættes ned
- > Eventuelle barrierer for udlicitering af offentlige ydelser fjernes, herunder ved at skille drifts- og myndighedsopgaver
- > Politikerne fokuserer på vision og strategi, og overlader ansvaret for implementering/udmøntning til de offentlige ledere
- > Kommuner og regioner arbejder på at sikre videndeling af best practice – gode eksempler på offentlig-privat samspil eller udlicitering inden for én myndighed eller institution udbredes til alle relevante områder for at løfte produktiviteten i den offentlige sektor
- > Den offentlige sektor fokuserer stærkere på formidling af offentlige kompetencer og erfaringer, så det private erhvervsliv kan udvikle nye forretningsmodeller, varer og serviceydelser med afsæt i denne viden
- > Erfaringsudveksling om digitalisering mellem det private og offentlige øges, og der arbejdes målrettet videre på at digitalisere den offentlige sektor bl.a. med afsæt i erfaringerne fra digitalisering af tinglysningen.

Større satsning på fremtidens klynger

Danmark bør i fremtiden satse endnu mere på de klynger, hvor Danmark har en styrkeposition. Det skal ske ved at sikre gode generelle rammevilkår for erhvervslivet, herunder attraktiv beskatning og adgang til veluddannet arbejdskraft. Men det skal også ske ved bevidst at flytte ressourcerne i samfundet derhen, hvor Danmark har komparative fordele, uden at der bliver tale om "picking-the-winner". Det skal ske ved prioriteringer i uddannelses- og forskningssystemet og i den generelle erhvervsfremmeindsats.

Regeringen bør derfor fremlægge en **strategi for fremtidens klyngeudvikling**, så vi undgår at blive fanget i lavproduktive brancher, hvor vi skal løbe om kap med de asiatiske lande. Selv om det som nævnt er svært systematisk at forbedre sit bytteforhold, da man således skal satse på områder, hvor der er en høj produktivtetsudvikling samtidig med, at ikke alle andre gør det samme, så vil en bevidst strategi dog kunne forbedre chancerne for at det lykkes.

Med klimatopmødet i København og den teknologiske førerposition Danmark har inden for cleantech, ligger det lige for at satse på denne klynge. Det er imidlertid væsentligt ikke at lægge alle æggene i en kurv. Danmark har også stærke klynger inden for eksempelvis medico-, fødevarer-, it- og finanssektorerne.

Den **finansielle klynge** i København er i skarp konkurrence med andre metropoler som Stockholm, Amsterdam, München mv. om at tiltrække hovedkontorsfunktionerne. Finanskrisen og den forventede strammere

regulering, som udspringer heraf, er imidlertid ikke kun en trussel men også en mulighed for Danmark. Hvis vi forstår at udnytte de nye rammebetingelser, kan der være mulighed for at tiltrække nye aktiviteter til København. Den høje danske marginalskat kombineret med lønsumsafgiften er dog en giftig cocktail for at blive et attraktivt finanscentrum.

Finansrådet foreslår, at

- > Regeringen udarbejder en klyngestrategi for understøttelse af fremtidens højproduktive klynger, der besidder internationalt potentiale, for derigennem at styre økonomien i retning af vækstområder
- > Danmark fokuserer på områder, hvor vi har særlige forudsætninger for at blive verdensførende, og at vi undgår at løbe samme vej som alle andre lande
- > Uddannelses- og forskningspolitikken indrettes, så de understøtter behovene i disse klynger.
- > Klyngebegrebet skal være en integreret del af den nationale såvel som den regionale erhvervsfremmeindsats.

Større arbejdsudbud og mindre skat

Det er fortsat – på trods af den aktuelle økonomiske krise – en helt central udfordring i de kommende år at sikre et tilstrækkeligt **udbud af arbejdskraft** til dansk erhvervsliv. Med de store årgange, der trækker sig tilbage fra arbejdsmarkedet, vil arbejdsstyrken falde betragteligt, hvis ikke vi gør noget. Derfor handler det om at få lavet reformer, der kan mobilisere den store arbejdskraftreserve, der i dag går rundt på passiv forsørgelse. Regeringen bør derfor med afsæt i henholdsvis velfærdskommissionens og arbejdsmarkedskommissionens arbejde iværksætte en vidtgående arbejdsmarkedsreform, der ændrer tilgangen til efterløns- og førtidspensionsordningerne og ændrer på reglerne for dagpenge.

Derudover handler det om, at den offentlige sektor ikke vokser for meget og dermed lægger beslag på for stor en del af de kommende små ungdomsårgange. Her kan mulighederne, der ligger i arbejdsbesparende teknologi og øget brug af udlicitering være en løsning.

Men det handler også om at sænke **beskatningen af arbejdsindkomst** for at give et incitament til at yde en ekstra indsats og til at tage en længerevarende uddannelse. Forårspakken 2.0 kom kun delvist i mål. Med en fjernelse af mellemskatten ser det danske skattesystem bedre ud. For en stor gruppe kan det nu langt bedre betale sig at gøre en ekstra indsats. Topskattegrænsen hæves, men den kan hurtigt blive overhalet indenom af lønudviklingen blandt skatteydere lige under grænsen.

Der var tale om den største enkeltstående sænkning af marginalskatten, der er gennemført i Danmark. Men skattetrykket er stadig blandt de højeste i verden ligesom marginalskatten for de højeste indkomstgrupper

fortsat ikke er konkurrencedygtig i en verden, hvor specielt denne type arbejdskraft er blevet mere mobil. Der er derfor stadig et behov for at lette skatten på den sidst tjente krone. Og så skal virksomhederne have lettere adgang til udenlandsk arbejdskraft.

Danske banker og det danske erhvervsliv har problemer med at fastholde og tiltrække kvalificeret arbejdskraft. Forskerordningen er i den forbindelse kun et plaster på såret, og ordningen har vist sig ikke at have den store effekt. Det vil derfor være langt bedre at gå den direkte vej ved at sænke **topskatten**.

Finansrådet ønsker et **enkelt skattesystem**, hvor de forskellige kategorier af aktie- og kapitalindkomst behandles skattemæssigt ens og beskattes med en lavere sats.

Finansrådet foreslår, at

- > Vidtgående arbejdsmarkedsreformer iværksættes
- > Den høje marginale beskatning af arbejdsindkomst sættes ned
- > Selskabsskatten bør sænkes så den ligger på niveau med EU-gennemsnittet.
- > Lønsumsafgiften fjernes
- > Momsreglerne i EU ændres, så koncerninterne transaktioner ikke pålægges moms, blot fordi transaktionen er grænseoverskridende
- > Der etableres et mere enkelt og symmetrisk skattesystem ved at de forskellige kategorier af aktie- og kapitalindkomst behandles skattemæssigt ens og ved at beskatningen sænkes

Det er Finansrådets opfattelse, at en lav **selskabsskat** er en væsentlig parameter ved udenlandske virksomheders investeringsbeslutning. Det er

derfor afgørende, at den danske selskabsskat ligger lavere eller i hvert fald ikke afviger markant fra de lande, vi normalt sammenligner os med. Også skattebasen har betydning i den sammenhæng.

Lønsumsafgiften udgør en ekstra omkostning, som hæmmer de danske banker og sparekassers konkurrenceevne. Den udgør i dag 9,13 pct. af hver eneste lønkrone i den finansielle sektor, men stiger med Forårspakken 2.0 til 10,5 pct. i 2013. Bortset fra Frankrig, er Danmark det eneste land, hvor der opkræves afgift af den løn, som bankerne udbetaler til deres ansatte. Der er således tale om en dansk særavgift, der i takt med den stigende globalisering bliver mere og mere problematisk.

Finansrådet mener, at **momsreglerne** i EU bør ændres, så koncerninterne transaktioner ikke pålægges moms, blot fordi transaktionen er grænseoverskridende. Modsat det øvrige erhvervsliv kan momsbetalingerne i den finansielle sektor ikke refunderes. En sådan særskat forhindrer en effektiv arbejdsdeling i den finansielle sektor på tværs af grænserne.